

Landskap: Blekinge. Upptecknat av: Birg Jeppsson.
 Härad: Bråene härad. Adress: Jernavärd, Kullåker.
 Socken: Öjelund. Berättat av: Hanna Hansson f. Persdotter
 Uppteckningsår: 1934. Född år 1871 i Hälmsa, Bråleby socken

Uppteckningen rör	Slagstunnen	sid. 1-3.
	Nacken	" 4-6.
	Gastar	" 7.
	Spökri	" 8
	Maran	" 9-10.
	Sidsvarsel	" 11.
	Pål i Backargd, en lebd	" 12.
	Den länge finnen	" 13.
	Skaffan i soallurka går	" 14.
	Skaffans skede	" 15.
	"Trolla-kyrka"	" 16.
	Hajrisan	" 17-19.
		19 sidor.

Skogsmulan.

En dräng i Halahult, som hette Jöse,
mätte en dag ett fört framkinner, som bad honom
visa vägen, och det gjorde han. Men han gick och
gick och viste inke, var han var. Nås han enda kom
hem, böjade de på skallgäng efter honom, och när
de hittade honom, var han konstig. Han bara sa:
'Jag har förrått mervids blod, jag har förrått mervids
blod.' Och han var konstig i all sin lid. Ja, han
levde, när jag var barn, och då var han konstig.

Min far och farbror skulle gå till Högs
från Vasabron. Det var morgon, och männen sken på
snön. Röll som det var stod där en dom vid en tall,
och hon var så fin med silverskör och spänner, som
sken, och silverband på huvan. De gick nära intill
hemma, men de så ingenting. Tid försöktes se bortom
hemma, och då var hon alldeles ihålig, så det var
skurvan. Farbror sa då: "Det skulle vara du fin
fastemi att ja!" Så krek det i backen: "Sju, Sven"
- Sa' helle farbror - De blev ridda. Det drevs i bac-
ken som hästar bland stenarna, och det flog upp
mot Svartasjön. - Tid han talat om det, och han
fölle in i nägon älighet. Och fallen står där än
Jag var alltid så rådd då.

Farmor var i skogen och fräcklade vid en sjö. Då kom då en stor haring och var omkring hemme. Farmor hörde, att det var nio och tio års. Och haringen loppade ut i sjön, och den var så försiktig, att den gick i sjön, tills slutet gick hon in i ett berg, och då drevade det inne i bergen, som om det varit en kyrka de sätta i. Detta såg och hörde farmor tja. Det var i Hisingomåla det hände, och bergen heter Vargölsbergen, och där var mycket sätt där. Om det hände ha varit nästan eller skräckman, det vet jag inte.

Bl.

4500 Nytt Röd Fjäll

Biskops hov Närke. Bi. Närke
Västergötland
Oljohandlare i m. 1.1871 i Stjärnsund

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1924 Närke och sitt fanns det förs. Min
mor skulle gå och hämta fäisen en gång, men hon
höllade dem inle. Då fick hon höra vadon som
vissade ner vid sjön. Hon gick dit, och då sades
det att på den tiden flödde mitt i sjön och sjön
en gammal bis: "Jag har ett äpple ur min lomma,
det skall jag gömma till min lilla båt.

Och nu är jag inte vanan kommer,
så skulle jag åta upp mitt äpple spårt."

Hon lyddes på honom och hörde det var lebhaftigt,
att han kunde fås där på Koljorna. Hon sade då och
fölte i en riklig drala. Hon kunde inte hörta sig fö-
rojt. Till slut fanns där ingenhet. Hon undrade nys-
het vad det kunde vara. — Det berättade vi henne. "Har
ni hittat fäisen?" frågade vi. "Nej," sa hon. "Ja, då fä-

Skriv endast på denna sida!

vi hjälpa er, så far vi gå i hemmen! Men vi fick
knäppa hem hemme, och hon var så koungig. De
krallen skulle hon slitta strumpor, men hon
kunde inte. Vi var så liga av oss, men då komma-
de hon. Eller på tre olika efter kom det tillbaka
för hemmen, och hon kunde förlata från oss, vad det
hade varit.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Då var vid Gränshem av nioget som hal-
tas Neckahallarna. De stupar ner mot ån. En gång
kom då två pojkar förbi, och då sloss där en bil
härst på vägen! Den äldre blev upp och skulle rida.
Den lilla kom inte upp utan skrek: "Jag kommer inte
opp, unken inte upp!" Då för läsber i ån med den
andra, för det var unken, som visat sig som en
häst. Sen lätte de pojken lid i ån, och alla blodet
var utspült genom vatten på honom. - Det är därför
de heter Necka-hallarna.

Gästlar.

En qubbe kom lövande förbi Holey av
räkts plats, och då blev lasset så tungt att hästen
knäppt tydde han, han blev så svett så svett. Men
nåd de kom till Rachali, tog qubben av huvudläder
på hästen och spottade genom det. Då sätta han, han
en säck för av vagnen, och en vit sheepskin för över
huvudet på homborn och var urt Holey. Sen gick
det lätt! - Det var näst som de kallas Gästlar det.

Spökeri.

Min farbror hade en bevarat Sven
Klint som han var oväntat med. En gång hände Sven
Klint varit på auktion i Falabult. På turen hem
ställde de bort en sjo' och där druknade Sven och
viktiga andra. När så farbror en gång kom besökande
från Höleg Bergsgård, så han till sin mor, som också
var med: 'Ja, nu ligger Sven där, och nu är jag
inte rädd för dionom längre!' Men när de kom fort
med knullen, fick han sig en örfil, då han dog i vä-
gen. Hans mor brodde all han hoppat av och broddes,
all han ställde komma igång. När han inte kom, drog
hon av och klibbade honom. När han kom till sads,
halade han om, all han fäll en örfil. Dette del var han
aldrig riklig mer, utan var likel bluben och grub-
lande.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sl. Uppsl. Elias Jepsson 1934.
Öljehult Ber. Hanna Näsström
4500

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Mara.

Min farmor var blivit ridd av maran.
Hon hände någal tungt på bröket, och hon kunde inte
vaka. När hon sen antingen valkade, låg där en stor
svart katt på bröket på linne, och de hade ingen
katt. Och hon var så genomsynth, att det komr. Eftu-
i tiden hon sjuk.

Björking
Bredanehol
Öljehult
1934

1978 Birg Jeppsson
4500
Bar Anna Märta J Persdot
Född 1871 i Nyåker
Bröder son

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Smed Anderssons hustru, hon var
mara. Hon fick ut om nätterna. När hon var fö-
ell, glömda hon hvar något klädesplagg. Det
lämnade de tillbaka igen, och då blev hon fri.

Dödsvarsel.

Om brodlekken vändes sig i ungdom, när
man har ut frödet, så skulle man få spårlös dödfall
i släkten, innan brodlekken är uppfölld.

4500

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Pål i Backaryd, en lelok qubbe.

Hos min morbror hunde de en föd inke
kärna snyg. Då gick morbror till Pål i Backaryd.
Pål hade ändå sagt, att om han ville komma dit,
så skulle han få se bilden av den som vällade det,
men morbror hade inke velat. Men när han hade
talat med Pål, så blev det snyg igen.

Pål hade sovflömmar, och den fö-
rikte de brämja en gång, men det gick inke; den
flög ut ur elden igen.

"Den lange finnen."

"Den lange finnen" var en stor och lång och
gålig lek. Han kunde förmåga, vad som skulle
hända. Han kom en gång till ett ställe och ville
lämna tress. Det fick han. På kvällen gick han ut.
När han kom in igen sa han: "Här på denna vägen
skall lämna en blonda snart, för de onda ändarna
varnas där, om hem det skall bli. Bara en tiden
lid eftersätts på hörde Bengt Klemmedsson ryja sig
där. Hans äntea gifte om sig med en annan, och han
hörde ryja sig på samma väg.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skalan i Svallunka-går.

I Svallunka-går är en hittat med pengar. En gång skulle de försöka dra upp den med kringfotan. Men när de lekte den i bakkubognet, blev de så glada, att de inte kunde friga. "Nu kan vi dra här!" sa den ens. Då gick den i rörelse igen, för de skulle inte få hägra något, om det skulle lyckas, och intet heller skulle de åla något den dagen.

Blekinge
Bräcke ud.
Öjebult.
Uppsl. 1934

Uppsl. Elii Tegnérson
Jönköpings Folkhögskola

4500

1856 av Anna Kåansson
Staffans skede. född 1871. Kalmar
Eli Tegnérson.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Anda' jid skulle da kila Staffans
skede. Den morgon, när jag var tiden gjorde de det.
Vi var inte uppslagna. Han led in med läsken i
kunnen och fram till bordet. Vi barn skrek,
men vi skulle ge läsken var sin lit brod. Sen
led han ut igen, och nu skulle det bli här i hem-
sel det året. Han sjöng något också, men jag
vet inte vad det var.

Blötunge

Bråtuna h: d

Öjeblicket o:m

1934

4500 Uppr. Petri Jeppson

Västlåma

"Trolla-kyrka"

J. 1871, Självs.

Då ute i Halalust, mitt emot Tönnendo skollurs är ett berg, som kallas Trolla-kyrka! Då är gängar, så att en skulle kunna gå under marken. Jag kan, att de kringkringa sökta skydd där mot hundringarna. De ta också, att en gång, när en buntlast kom från Kyrkan och för förbi där, så kom det ut någon ur berget och manade in den där. Det har aldrig ut.

Bråtuna -
Hiby o:m

Majvisor.

Godagöron, vi som hemma är.

Maj var vällkommen.

Täppor så vilja vi gästa här.

Och linden leder härliga förs om vägen.

Nu sätta vi mag uti eder dörr.

Här ha vi aldrig varit förr.

Så sätta vi mag uti eder vägg.

Här vänta vi oss en härlig fröjd i ägg.

Här ska vi nägra pilbar runt.

För givern oss liket, och lättet oss ge!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4500

Nu hörer vi mor uppå golvet gā.
 Hon leker ofta dagg i varvunda vā.

Och mor leon är en fräna.

Hon ger oss äggan så gärna.

Och far, han är en goda man.

Han hjälper till då gött han kan.

Och lionan varper ägg på fat.

Till framkalka och ägganek.

Och han vi inte äggen få,

så låt den blonda libelalans gā.

Och han vi inte pengar få,

så låt den blåa bubbeljen gā.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

18

4500

Hav lärk, hav lärk både far och mor.
 Den givna var både fager och stor.

Hav lärk, hav lärk, du flicka gramm.
 Vi önska dig en fasteman.

Så sätta vi mag uti eder gä'
 Nu komma vi ej förm till nästa vän.

Så sätta vi mag uti eder frapp.
 Så lyfta vi på ledbarna och säga god natt.

Så sätta vi mag uti edert led.
 Och kommen du gott uti Herrans fred.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

19